

О Т Г О В О Р И

от съдия Красимира Костова –
кандидат за избран член на ВСС
на зададени въпроси от
БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ

Уважаема госпожо Директор,

В изпълнение на задълженията си, като кандидат в изборната процедура, представям на вниманието Ви, становището си по поставената от Вас проблематика.

Отговор на първи въпрос:

Понастоящем, според мен е рано да се говори за отпадане на наблюдението над България по Механизма за сътрудничество и проверка, защото въпреки немалкото усилия и положителното развитие на страната ни от приемането ѝ в ЕС през 2007 г. насам, отчетени от Съвета на ЕС в заключенията му по докладите на ЕК, все още търпим конструктивни и основателни критики, че не сме постигнали цялостно изпълнение на препоръките, особено по трети (съдебна реформа), четвърти (разследване на корупцията по „високите етажи“) и пети (допълнителни мерки за превенция и борба с корупцията) показател. Не сме демонстрирали и изискуемата устойчивост в напредъка в борбата срещу организираната престъпност, иначе обявен като значителен. Очевидно е, че без трайни резултати и убедителни постижения, каквито се очакват от страната ни, няма как да претендираме за преустановяване на наблюдението.

Отговор на втори и трети въпрос:

Оценявам положително ролята на създадения към ВСС Граждански съвет и смятам, че е необходимо да продължи да функционира. Дали начинът на работа на ГС, закрепен в приетите правила за действието му, е оптималният, би могло да се каже само от позицията на добит практически опит от участия в неговите заседания, тяхната подготовка и провеждане. За положително намирам още, че ВСС не се е ограничил в ползването експертизата на неправителствения сектор само в определени сфери, а е предвидил широка област на взаимодействие, обхващаща цялостната му дейност, във всяко нейно направление, към което обществото има интерес или което има нужда от подкрепа. Т.е. съветът не е поставил граници по темите и въпросите на сътрудничество. Извън организациите от Гражданския съвет, ВСС би могъл да възлага и на други неправителствени организации, в зависимост от тяхната насоченост и експертен потенциал, разработването на анализи, програми и проекти, касаещи състоянието на съдилищата и специфичните им нужди, или извършване на сравнителни

изследвания на успешни чуждестранни модели при решаването на определени проблеми в съдоустройствения или правораздавателния процес, и пр.

Отговор на четвърти въпрос:

Не намирам политиката на сегашния ВСС при избора на административни ръководители в органите на съдебната власт, за особено „последователна”, понеже бяхме свидетели и на изборни процедури, при които отсъстваше нужната дискусия за качествата на кандидатите – не бяха излагани достатъчно аргументи „за” и „против”. Това доведе до разминаване на очакванията с някои от гласуванията, а отделно не беше съобразяван и фактът, че публичността на заседанията на ВСС дава по-широка аудитория, извън професионалната ни общност, за която гласуването по определен начин, не се „подразбира”. Ще ми се да вярвам, че назначенията не са се основавали на „други фактори”, освен законови критерии и индивидуални качества, но за съжаление липсата на дискусия и логични аргументи, неминуемо е в състояние да породи съмнения за обратното.

Отговор на пети въпрос:

За мен, ефективните антикорупционни мерки в съдебната власт са две: адекватно възнаграждение (като се държи сметка и за рестрикцията, че магистратите за разлика от останалите представители на юридически професии, нямат право да осъществяват друга трудова дейност, освен преподавателска) и проява на изключителна строгост при доказана основателност на твърдения или сигнали за корупционно поведение.

Отговор на шести въпрос:

Мнението ми е положително, особено що се касае до изпълнението на целите за повишаване качеството на правосъдието, усъвършенстване на информационното обслужване и осигуряване на отговарящ на съвременните стандарти сграден фонд. Въвеждането на програмен бюджет на съдебната власт е стратегическа цел, заложен в Пътната карта за изпълнението на актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система, с предвидени средства по ОП „Добро управление“ и фиксиран срок 2018 г. Отделен е въпросът, доколко сегашната законова рамка (ограничението по чл.18, ал.2 от ЗПФ), финансовото и организационно състояние на системата биха позволили вметването в този срок.

Отговор на седми въпрос:

Смятам, че Националният институт на правосъдието организира множество обучения относно практиката на Европейския съд по правата на

човека и че редица магистрати са повишили знанията и квалификацията си в тази област. Добрата тенденция не бива да бъде преустановявана, а развивана. Тъй като практиката на ЕСПЧ не е сред случаите на чл.261 от ЗСВ, то нейното изучаване, няма как да придобие задължителен характер. При установени познавателни дефицити обаче, ако ми се гласува доверие да стана член на ВСС, бих настоявала за включване в учебните програми на НИП, на курсове по посочената тематика, подходящо ориентирани към отделни групи магистрати, в зависимост от потребностите им, във формат и честота, позволяващи поетапно ангажиране на максимален брой обучаеми.

С уважение
и пожелание за успешна дейност!

Красимира Костова